

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 73/2014
04.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Предрага Глигоријевића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.А., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 3088/13 од 08.10.2013. године, у седници већа одржаној 04.02.2014. године, једногласно, је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М. и **ПРЕИНАЧАВА** правноснажна пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 3088/13 од 08.10.2013. године, у погледу изречене мере безбедности, тако што Врховни касациони суд отклања меру безбедности одузимања предмета из члана 87. став 1. Кривичног законика: 1. мотоцикл марке ... тип ..., регистарских ознака ..., броја шасије ... и броја мотора ...; 2. једну саобраћајну дозволу за мотоцикл марке ... тип ..., регистарских ознака ..., издату на име М.М. из Б., сериј. броја ...

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 7031/12 од 12.03.2013. године, окривљени М.М., на основу члана 355. тачка 2. ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3088/13 од 08.10.2013. године, усвајањем жалбе Првог основног јавног тужиоца у Београду, у погледу одлуке о мери безбедности, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду К 7031/12 од 12.03.2013. године, тако што је Апелациони суд у Београду, на основу члана 87. став 1. КЗ изрекао меру безбедности одузимања предмета и то: 1. мотоцикл марке ... тип ..., регистарских ознака ..., броја шасије ... и броја мотора ...; 2. једну саобраћајну дозволу за мотоцикл марке ... тип ..., регистарских ознака ..., издату на име М.М. из Б., улица ..., серијског броја ..., док је у преосталом делу жалба јавног тужиоца одбијена као неоснована, а пресуда Првог основног суда у Београду у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног М.М., адвокат М.А. поднела је захтев за заштиту законитости против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду у смислу члана 482. и члана 483. став 1. ЗКП, због повреде Кривичног закона прописане чланом 485. став 1. тачка 1. у вези члана 439. став 1. тачка 2. и тачка 3. ЗКП, у вези члана 87. став 1. КЗ, с предлогом да Врховни касациони суд, побијану пресуду Апелационог суда у Београду преиначи тако што ће донети одлуку да нема места изрицању мере безбедности одузимања предмета, или да исту укине, а предмет врати другом већу Апелационог суда у Београду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости поднетог од стране адвоката М.А., Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Републичког јавног тужиоца нити браниоца окривљеног, налазећи да није неопходно њихово присуство седници већа и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката М.А. је основан.

Одредбом члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку је, између осталог, прописано да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из списка предмета, везано за наведено, произлази да окривљени М.М., а ни његов бранилац, нису изјавили жалбу на пресуду Првог основног суда у Београду К 7031/12 од 12.03.2013. године, док је бранилац окривљеног поднео одговор на жалбу Првог основног јавног тужиоца у Београду изјављену против наведене првостепене пресуде.

С`обзиром на то да је првостепеном пресудом, односно пресудом Првог основног суда у Београду К 7031/12 од 12.03.2013. године окривљени М.М., на основу члана 355. тачка 2. ЗКП-а, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ, тј. да је пресуда донета у његову корист, Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости дозвољен иако окривљени и његов бранилац нису изјавили жалбу, јер у смислу члана 433. став 2. ЗКП-а, исти жалбу могу изјавити само у корист окривљеног, а изјављивање жалбе на првостепену пресуду, би у овом случају било на штету окривљеног М.М..

Надаље, из списка предмета произлази да је окривљени М.М. наведеним правноснажним пресудама ослобођен од оптужбе да је дана 25.06.2008. године извршио кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика.

У време извршења кривичног дела – 25.06.2008. године важио је Кривични законик („Службени гласник РС“ 85/2005) којим је у члану 87. став 2. прописано да се предмети, из става 1. овог члана, могу одузети и кад нису својина учиниоца, ако то захтевају интереси опште безбедности или када и даље постоји опасност да ће бити употребљени за извршење кривичног дела, али тиме се не дира у право трећих лица на накнаду штете од учиниоца.

Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 3088/13 од 08.10.2013. године, којом је окривљеном М.М. изречена мера безбедности одузимања предмета – мотоцикла и саобраћајне дозволе, као што је то означено у изреци пресуде, донета је 08.10.2013. године применом члана 87. став 1. Кривичног законика („Службени гласник РС“ бр. 72 од 03.09.2009. године), којим је у члану 87. став 1. прописано да се мера безбедности одузимања предмета може одредити у погледу предмета који је био намењен или употребљен за извршење кривичног дела или је настао извршењем кривичног дела, кад постоји опасност да ће се одређени предмет поново употребити за извршење кривичног дела, или кад је ради заштите опште безбедности или из моралних разлога одузимање предмета неопходно.

Чланом 5. став 2. Кривичног законика одређено је временско важење кривичног законодавства, тако што је прописано да ће се, ако је после извршења кривичног дела измењен закон, једном или више пута, применити закон који је најблажи за учиниоца.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд налази да је Апелациони суд у Београду доносећи побијану пресуду Кж1 3088/13 од 08.10.2013. године учинио повреду закона, прописану одредбом члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП у вези члана 87. КЗ („Службени гласник РС“ бр. 85/2005).

Како је у време извршења кривичног дела 25.06.2008. године био на снази Кривични законик („Службени гласник РС“ бр. 85/2005), који је везано за изрицање мере безбедности одузимања предмета био блажи за окривљеног М.М., у смислу члана 5. став 2. КЗ, јер члан 87. став 2. Кривичног законика није прописивао разлоге морала као разлог за изрицање мере безбедности одузимања предмета, а оцена је овог суда да у конкретном случају нема места примени одредбе члана 87. став 1. или 2. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/2005) из разлога што је окривљени правноснажно ослобођен од оптужбе за наведено кривично дело, па је стога Врховни касациони суд окривљеном М.М. отклонио изречену меру безбедности одузимања предмета: мотоцикла (са ознакама као у изреци ове пресуде) и саобраћајне дозволе (са ознакама као у изреци ове пресуде) односно, одлучио као у изреци ове пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић, с.р.**